

Trust (Συνδικάτων Ξηρών Καρπών της Mildura) και το Renmark Raisin Trust (Συνδικάτων Σταφίδων του Renmark). Το 1907 τὰ δύο αὐτὰ συνδικάτα συνεχωνεύθησαν, ἀποτελέσαντα τὸν ἀποκληθῆντα Σύνδεσμον Αὐστραλιανῶν Ξηρῶν Καρπῶν, ἓνα ἐθελοντικὸν ὄργανισμὸν τῶν παραγωγῶν, τῶν συσκευαστῶν καὶ τῶν ἐμπόρων τῶν ξηρῶν ὀπωρῶν, ἐλεγχόμενον ὑπὸ τῶν παραγωγῶν μέσῳ τοῦ ὑπὸ τούτων ἐκλεγομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου του.

Εὐθὺς μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς, ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωσις ἐπικουρηθεῖσα καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιβληθέντα δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ξηρῶν ὀπωρῶν, ἐπέτυχε τὸν πλήρη ἐλεγχὸν τῆς ἐμπορίας τῶν σταφίδων διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν τιμῶν πωλήσεως καὶ τῶν ποσοστῶν τῆς διαθετέας, εἰς ἐκάστην ἀγορᾶν, σταφίδος. Εἰς τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως ἦτο καὶ εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ πωλοῦν ἢ νὰ διοχετεύουσι τὸ προϊόν των εἰς οἰονδήποτε ἔμπορον, παντὸς βαθμοῦ, πλην πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔχουσιν διαπιστευθῆ ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως καὶ οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηροῦν τοὺς ὄρους ἐμπορίας, τοὺς ὁποίους θὰ ὑπαγορεύῃ ὁ Σύνδεσμος Αὐστραλιανῶν Ξηρῶν Καρπῶν.

Τὸ 1911 ἡ παραγωγή σταφίδων ὑπερέβη τοὺς 9.000 τόννους, ποσὸν ἀρκετὸν διὰ τὴν καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐστραλιανῆς καταναλωτικῆς ἀγορᾶς.

Μὲ τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς ὅμως, ἐχρειάσθη πρὸς διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων αὐτῆς, νὰ ὀργανωθῇ ἡ ἐξαγωγή εἰς τὰς ἕξωτερικὰς ἀγοράς. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ τιμαὶ ἐξαγωγῆς ἦσαν χαμηλότεραι ἀπὸ τὰς τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς, ὁ Α.Δ.Φ.Α. ἀντιμετώπισε τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν διὰ τοῦ ὁμοφώνως γενομένου ἀποδεκτοῦ συστήματος τῆς πωλήσεως ὑφ' ἐκάστου παραγωγοῦ ὀρισμένου καὶ τοῦ αὐτοῦ δι' ὅλους ποσοστοῦ εἰς τὴν ἀγορᾶν ἐσωτερικῆς, τοῦ ὑπολοίπου διοχετευομένου εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οὗτω ἐπετεύχθη ἡ ἀποφυγὴ τοῦ συναγωνισμοῦ, ὅστις ἐὰν δὲν ἠλέγχετο αὐστηρῶς, θὰ ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πτώσιν τῶν τιμῶν ἐσωτερικοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως νέαι καλλιεργητικαὶ περιφέρειαι ἀνεπτύχθησαν καὶ μερικοὶ παραγωγοὶ τούτων, οἵτινες δὲν ἦσαν μέλη τῆς Α.Δ.Φ.Α. ἢ δὲν εἶχον συνδεθῆ μετ' αὐτῆς, ἀγνοοῦντες τὴν πολιτικὴν τῆς ὀργανώσεως, ἐπώλουν τὸ προϊόν των ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορᾶν. Αἱ ἐνέργειαι τῶν ὡς ἄνω παραγωγῶν ἀπετέλεσαν σοβαρὰν ἀπειλὴν διὰ τὸ ἱερὸν

καθεστὸς ἐμπορίας τῶν σταφίδων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀποκατασταθῆ ἡ ἰσορροπία καὶ ἡ ὀμαλὴ διακίνησις τοῦ προϊόντος.

Ὁ πόλεμος 1914—18 προσέφερε προσωρινὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, καθ' ὅσον ἅπαντα τὰ πλεονάσματα τῆς παραγωγῆς εὗρον ἐπωφελεῖς καὶ ἀμέσους ἀγοραστὰς εἰς τὰς ὑπερπόντιους χώρας.

Ἐπίσης καὶ μετὰ τὸν πόλεμον αἱ τιμαὶ εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ διετηρήθησαν εἰς λίαν ὕψηλά ἐπίπεδα, συννεπία τῆς ἡλαττωμένης παραγωγῆς εἰς ἄλλας χώρας. Ἡ Αὐστραλιανὴ σταφιδόπαραγωγή ἐγνώρισεν ἡμέρας μεγίστης εὐημερίας. Νέαι ἀρδεύουμαι περιφέρειαι ἦνοιξαν εἰς τὸ Murray διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀποστρατευθέντων στρατιωτῶν, ἐπεκταθεῖσης σημαντικῶς τῆς σταφιδοκαλλιέργειας. Τῷ 1923—24 ἡ παραγωγή ἔφθασε τοὺς 44.700 τόννους σταφίδων, πάσης ποικιλίας. Ὁ συναγωνισμὸς εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ κατέστη ἤδη ὀξύς. Τὸ Ἦνωμένον Βασίλειον, ὃν ὁ κυριώτερος δέκτης τοῦ Αὐστραλιανοῦ προϊόντος, κατεκλύζετο μὲ καρπὸν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, Τουρκίαν καὶ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Τὸ 1924 αἱ τιμαὶ ἐξωτερικοῦ κατήλθον εἰς τοσοῦτον χαμηλὸν ἐπίπεδον ὥστε ἡ Κοινοπολιτειακὴ Κυβέρνησις ν' ἀποφασίσῃ τὴν πριμοδότησιν τῶν παραγωγῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ προνομικὴ ἀγορὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἠπειλεῖτο μὲ κατάρρευσιν, ἐξ αἰτίας τῶν ἐνεργειῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἠρνοῦντο νὰ δεχθοῦν τὴν πειθαρχημένην πολιτικὴν τοῦ Α.Δ.Φ.Α. εἰς ὅ,τι ἀφεῶρα τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν σταφίδων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

Ἐπίμονοι παραστάσεις τοῦ Α.Δ.Φ.Α. πρὸς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν καὶ τὰς Πολιτειακὰς Κυβερνήσεις διὰ τὴν νομικὴν κατοχύρωσιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ὀργανωμένης ἐμπορίας, ἐγχώριας τε καὶ ἐξωτερικῆς, ἔσχον ὡς ἀποτελεσματὴν ἀποφασίν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως νὰ διενεργήσῃ μεταξὺ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν δημοψήφισμα ἐπὶ τῆς προτιμωμένης ὑπὸ τούτων πολιτικῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὑπὲρ μιᾶς πειθαρχημένης σταφιδικῆς πολιτικῆς. Οὗτω ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις προέβη τὸ 1924 εἰς τὴν ἱδρυσίν τοῦ Κοινοπολιτειακοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Ξηρῶν Καρπῶν (Commonwealth Dried Fruits Control Board). Διὰ συμπληρωματικῆς νομοθεσίας ἰδρύθησαν Συμβούλια Ξηρῶν Καρπῶν εἰς τὴν Victoria καὶ Νότιον Αὐστραλίαν καὶ ἐν ἀρχάς, μετὰ δὲ δύο ἔτη (1926) καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Αὐστραλίαν. Τέλος τὸ Συμ-